

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9097/2025
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиља малолетне АА из ..., коју заступа законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Радојчић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Николић, адвокат из, против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Никола Бојовић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизијама тужиља и тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 75/25 од 09.04.2025. године и ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 75/25 од 06.05.2025. године, у седници одржаној 09.07.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиља и тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 75/25 од 09.04.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизије тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 75/25 од 06.05.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 75/25 од 09.04.2025. године, одбијен је тужбени захтев ББ којим је тражила да се према туженој изрекне мера забране даљег личног узнемиравања тужиље и да ова мера траје шест месеци од дана доношења пресуде, те је тужиља обавезана да туженој накнади парничне трошкове од 442.900,00 динара, као солидарни дужник са тужиљом малолетном АА према којој је одлука о плаћању трошкова поступка већ постала правноснажна, са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизије су изјавиле обе парничне странке.

Ревизија тужиља, коју је у име и за рачун тужиља изјавио Никола Николић, адвокат из ..., поднета је у облику електронског документа. На копији овако изјављене ревизије у списима налази се потврда службеног лица да је она достављена суду електронским путем, уз службену белешку да није могуће учитати електронски потпис.

Тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Поднела је и одговор на изјављену ревизију тужиља.

Испитујући дозвољеност изјављених ревизија против пресуде у смислу одредби члана 410. став 2. тачке 1. и 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) Врховни суд је утврдио да су оне недозвољене.

Према Закону о парничном поступку странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат (члан 85. став 6.), а ревизија мора да садржи потпис подносиоца ревизије (чланови 419. и 370.).

По члану 157а сав 3. Судског пословника („Службени гласник РС“ бр. 110/09 ... 18/22) ако је законом прописано да акт треба да буде потписан од стране одређеног лица сматра се да је тај услов испуњен за акт у облику електронског документа ако је на крају електронског документа наведено име и презиме одговарајућег лица и електронски документ потписан квалификованим електронским потписом тог лица. По члану 157в Судског пословника копија електронског писмена на папиру израђује се овером штампаног примерка спољне форме приказаног електронског писмена (став 1.); оверу из става 1. овог члана обавља овлашћено лице суда за електронски документ у оквиру надлежности и овлашћења суда (став 3.); копија оригиналног електронског писмена има доказну снагу оригинала, односно овереног преписа овог документа и са њим се поступа као са осталим писменима у складу са одредбама овог пословника (став 5.).

Пошто у конкретном случају електронски потпис адвоката који је у име тужиља изјавио ревизију није могао да се учита приликом службене овере електронског документа, ревизија тужиља је као непотпуна одбачена.

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев, па пошто је тужена успела у парници и нема правни интерес за подношење ревизије против пресуде овакве садржине, ревизија тужене је одбачена као недозвољена.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 75/25 од 06.05.2025. године одбијен је као неоснован предлог тужене за доношење допунске пресуде, као и захтев тужене за накнаду трошкова поводом предлога за допуну пресуде. Према разлозима ове одлуке тужена је поднела предлог за доношење допунског решења о трошковима поступка, са наводима да јој нису признати трошкови везани за изјављивање ванредних правних лекова, мада су били оправдани. Суд овај предлог одбија из разлога што изрека пресуде садржи одлуку о парничним трошковима, а у разлозима за одлуку је наведено да је заснована на члану 207. Породичног закона.

Против овог решења тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

По одребама чланова 403. став 1. и 420. ЗПП, ревизија је дозвољена против одлуке о главној ствари којом се поступак правноснажно окончава, а не и решења о трошковима поступка који не чине главни захтев.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић